

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendivm Qvæstionvm Regvlarivm R. admodum P.
Emanvelis Roderici Lusitani, S. T. Lectoris Prou. S. Iacobi
Reg. Obseru. Ordin. Mino. Diffinitoris**

Rodrigues, Manuel

Lvgdvni, 1621

Priuilegium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41743

PR A E S C R I P T I O . 343

Multa pulchra omnibus communia habet Author de conditionibus requisitis in Prælato ; in sequentibus , & tom. 2. q. 4. & 5. usque ad 44. incluse. Vbi de correctione Fratrum, visitatione , inquisitione , & simili- bus agitur.

PR A E S C R I P T I O .

P Ræscriptio quadraginta annorū cum titulo & bona fide valeat contra Ecclesiam; sed contra curiam Romanam requiritur decursus centum annorum. Quod ex priuilegio Eugenij V. & Pij V. extenditur ad Monasteria. tom. 1. q. 36. art. 3. & tom. 3. q. 35. art. 2.

Monasteria præscriptione transacta possunt etiam usque ad quatuor annos repetere restitutionem in integrum. tom. 3. q. 35. art. 3.

P R I V I L E G I A .

Vide Absoluere , Confirmatio priuilegiorum , Confessarij , Communicatio priuilegiōrum , Episcopus , Eremita , Exemptio , Excommunicare , Oblatus , Oraculum , Tertiary , Procurator .

Plura habet author de priuilegiis, tom. I. q. 7. 8. & 9.

Priuilegium communiter mare magnum dictum, est compilatio multorum priuilegiorum ibi mixtim, confusèque contentorum, vnicuique Ordini à diuersis Pontificibus concessorum. Mare magnum Fratrum Minorum incipit: *Regimini uniuersalis Ecclesie*; Fratrum Prædicatorum; *In nomine Domini*; Augustiniensium: *Dum fructus uberes*; Carmelitarum: *Dum attenta*; Minorum: *Dum ad sacrum*. tom. I. q. 7. art. 4.

Priuilegia Regularium non perduntur nisi per non usum 60. annorum, quemadmodum nec eorum bona præscribuntur ante 60. annos
art. 3.

Imò non amittitur priuilegium per non usum 60. annorum, nisi vtentes habeant scientiam illius, & voluntatem non vtendi.
art. 4.

Perduto priuilegio per non usum Religioni cui primo fuit cōcessum, non ideo perditur Religioni dicto priuilegio communicanti adinstar, si interim illo uia fuerit.
art. 5.

Gene.

Generales Ordinum, Capitulum generale, & omnes Prælati habētes authoritatem Apostolicam possunt tollere Guardianis, & aliis Fratribus vsum priuilegiorum. Imo Capitulū generale, vt pote totum Ordinem repræsentans, id potest absque auctoritate Apostolica: nam liberum est cuique suo priuilegio renunciare. quæst. 9. art. 2. Vide Oraculum viuæ vocis, & Exemptio.

De reuocatione & perditione priuilegiorum multa habet. art. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. & 11.

Priuilegium Papæ impetratum à singulari Fratre contra statuta sui Ordinis nullum est, ex declar. Leon. X. & multorum Pont. q. 10. art. 5.

Quomodo & quādo priuilegia amittātur, vide to. 3. q. 51. ar. 5. 6. & 7.

Priuilegia cōcessa Abbatii, nō extendūtur ad Cōmendatarium etiam perpetuum, licet sit in aliquib. verus Prælatus. Nec etiam priuilegia concessa cōmunitati, ad singulares personas eiusdem; nisi talia sint, vt non nisi per singulares personas exerceri possint, vt sunt concernentia prædicationes, confessiones, &c. art. 10.

Y 5 Pri

346 , P R O C E S S I O .

Priuilegia indulta singularibus Monachis extenduntur etiam ad Generales , Prouinciales , & Abbat es , qui in fauorabilibus sunt verè Monachi & Religiosi , licet non in odiosis. art. 11.

Priuilegiis collatis iam professis, non gaudent Nouitij , nisi expresse id sonent , vt sunt indulgentiae & absolutiones. art. 12.

P R O C E S S I O .

Regulares , qui in strictiori clausura non viuunt, vocati ad Processiones publicas , ire tenentur , & ad id ab Episcopo compelli possunt. tom. 3. q. 36. art. 1.

Non tamen tenentur , nisi publicæ fint , & pro re graui , & nisi prius vocentur. *ibid.*

Neque si eorum Conuentus ultra vnum miliare distent à ciuitate, tenentur ire , quamuis ab Episcopo vocentur. ex priuilegio Leon. X. ar. 2.

Imò Iesuitæ ex priuilegio Greg. XIII. ratione studiorū exempti sunt ab obedientia circa Processiones Episcopis præstanta. Et hoc idem priuilegium habent Collegia Fratrum Mendicantium , tam ratione

com